hars: Tarla sürme. Kültür.

hâsıl: Ortaya çıkan, görünen.

hâsılı: Sözün kısası, kısacası.

hat: Çizgi. Yazı. Ulaşım sağlayan bir taşıtın uğradığı yerlerin bütünü, yol.

hattat: Güzel el yazıları yazan ve mesleği hattatlık olan kimse.

hattatin: Hat sanatkârları, bunu meslek olarak seçen kimseler.

hayâ: Utanma duygusu, utanç, utanma, sıkılma.

hayırhah: İyilik dileyen, iyilik isteyen, iyicil, hayırsever.

haysiyet: Değer, saygınlık, itibar.

haz: Hoşa giden duygulanma, hoşlanma, zevk. Bir şeyden duyusal veya manevi sevinç duyma.

hazan: Sonbahar.

hazret: Yüce kabul edilen kimselerin adlarının başına saygı, övme, yüceltme amacıyla getirilen unvan.

hemşire: Kız kardeş, bacı.

hıyanet: Kutsal sayılan şeylere el uzatma, kötülük etme veya karşı davranma, hainlik, ihanet.

hicran: Bir yerden veya bir kimseden ayrılma, ayrılık.

hikmet: Bilgelik, gizli sebep.

hilye: Hz. Muhammed'in dış görünüşünü ve niteliklerini anlatan manzum ve mensur eser.

hissiyat: Duygular, sezişler.

hoşnut: Memnun, kıvançlı.

husul: Olma, oluş, oluşma, meydana gelme.

hususi: Özel olarak, özel bir biçimde.

hücre: Küçük oda.

Hüda: Allah, Tanrı, Cenabıhak.

hülya: Tatlı düş, hayal.

hürmet: Saygı.

hüsnühat: Güzel yazı sanatı.

hüsün: Güzellik.

hüviyet: Kimlik.

I-İ

ıstılah: Terim.

ıstırap: Acı, üzüntü, sıkıntı, keder.

iane: Yardım.

ibaret: Oluşan, meydana gelen.

icazetname: İzin belgesi, onay belgesi. Diploma.

içtinap: Sakınma, çekinme, kaçınma.

idadi: Lise derecesindeki okul.

iftihar: Övünme, kıvanma, kıvanç, övünç.

iftitah tekbiri: Namaza başlarken söylenen tekbir.

ihata: Kuşatma. *mec*. Kavrayış, anlayış.

ihsan: İyilik etme, iyi davranma. Bağışlama, bağışta bulunma.

ihtar: Uyarma, dikkat çekme, uyarı.

ihtiva: İçine alma, içinde bulundurma, içerme.

ihtizaz: Titreşme, titreşim.

ihvan: Yakın dostlar, arkadaşlar. Aynı okul veya tarikattan olan kimseler.

ihya: Diriltme, canlandırma. İyilik, lütuf. Uyandırma, canlandırma, tazelik verme.

ikame: Yerine koyma, yerine kullanma.

ikbal: Baht açıklığı veya yüksek bir makama, duruma erişmiş olma durumu.

ikrah: Tiksinme, iğrenme. İsteği dışında bir şey yaptırma.

imarethane: Yoksullara ve öğrencilere yiyecek dağıtmak için kurulmuş hayır kurumu.

inayet: İyilik, kayra, atıfet, ihsan, lütuf.

iptidai: İlk ile ilgili, ilk derece.

irfan: Bilme, anlama, sezme.

iskemle: Arkalıksız sandalye.

istif: Eşya veya başka nesnelerin düzgün bir biçimde üst üste konulmasıyla oluşan yığın.

istifade: Yararlanma.

istimal: Kullanma.

iştiha: Arzu, istek.

iştirak: Ortaklık, ortak olma, paydaşlık.